

EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 18. 12. 2020
COM(2020) 749 final

2020/0331 (CNS)

Návrh

SMERNICA RADY,

**ktorou sa mení smernica 2006/112/ES, pokiaľ ide o prenesenie vykonávacích právomocí
na Komisiu s cieľom určiť význam pojmov používaných v určitých ustanoveniach
uvedenej smernice**

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

• Dôvody a ciele návrhu

Komisia v súčasnosti nemá v súvislosti so smernicou o DPH¹ žiadne vykonávacie právomoci. Jediným existujúcim nástrojom, prostredníctvom ktorého Komisia môže presadzovať jednotné uplatňovanie pravidiel EÚ v oblasti DPH, je *poradný výbor* zriadený podľa článku 398 smernice o DPH, a to „Výbor pre DPH“.

Výbor pre DPH je zložený zo zástupcov členských štátov a Komisie a zaoberá sa otázkami týkajúcimi sa uplatňovania ustanovení EÚ o DPH, ktoré predloží Komisia alebo niektorý členský štát. Keďže Výbor pre DPH je poradný výbor, môže v súčasnosti schvaľovať len nezáväzné usmernenia k uplatňovaniu smernice o DPH, zatiaľ čo záväzné vykonávacie opatrenia môže prijímať len Rada na základe návrhu Komisie (článok 397 smernice o DPH).

Zo skúseností vyplýva, že zaistiť jednotné uplatňovanie právnych predpisov EÚ v oblasti DPH týmito usmerneniami nie je vždy možné. Výboru pre DPH sa napríklad naposledy nepodarilo dospieť k jednomyselným usmerneniam v prípade viacerých otázok týkajúcich sa uplatňovania ustanovení smernice Rady (EÚ) 2018/1910 (smernice „s rýchlymi riešeniami“)² v praxi. V dôsledku toho uplatňujú členské štáty rozdielne postupy v otázkach, ako napríklad:

- či sklad je stálou prevádzkarňou zdaniteľnej osoby alebo niečím iným (ak je sklad, do ktorého sa tovar prepravuje v rámci úpravy call-off stock vo vlastníctve alebo v prenájme zdaniteľnej osoby premiestňujúcej tovar);
- čo sa považuje za „malé straty“, alebo ako zaobchádzať s takými malými stratami na účely úpravy call-off stock;
- význam výrazu „dodávateľ...“, ktorý zasiela alebo prepravuje tovar buď sám, alebo prostredníctvom tretej strany konajúcej na jeho účet“ (článok 36a ods. 3 smernice o DPH).

Výboru pre DPH sa naposledy nepodarilo dospieť k jednomyselnému usmerneniu ani v otázkach týkajúcich sa:

- spôsobu, akým by sa na účely DPH malo identifikovať miesto služby, ktorá pozostáva z podujatia, ktoré sa koná vo viacerých členských štátoch;
- toho, či dodanie tovaru alebo poskytovanie služieb medzi ústredím spoločnosti usadenej v členskom štáte a skupinou na účely DPH, do ktorej patrí pobočka tej istej spoločnosti, v inom členskom štáte predstavuje zdaniteľnú transakciu na účely DPH.

Tieto nezrovnalosti môžu viesť k dvojitému zdaneniu a spôsobujú právnu neistotu, ako aj dodatočné náklady pre podniky, pričom k ich ukončeniu zvyčajne dochádza až po dlhom čase

¹ Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 11.12.2006, s. 1).

² Smernica Rady (EÚ) 2018/1910 zo 4. decembra 2018, ktorou sa mení smernica 2006/112/ES, pokiaľ ide o harmonizáciu a zjednodušenie určitých pravidiel v systéme dane z pridanej hodnoty pre zdaňovanie obchodu medzi členskými štátmi (Ú. v. EÚ L 311, 7.12.2018, s. 3 – 7).

na základe rozsudku Súdneho dvora Európskej únie (SDEÚ), ktorý neraz vedie k výkladu, na ktorom sa väčšina členských štátov predtým nezhodovala (napríklad pokiaľ ide o uplatňovanie „pravidiel o rozdelení nákladov“)³. Môže sa dokonca stať, že SDEÚ svojím rozsudkom neodstráni všetky neistoty, keďže rozsudok sa týka konkrétneho skutkového stavu. Presne to sa stalo v prípade zaobchádzania s dodávkami tovaru či poskytovaním služieb na účely DPH medzi ústredím a jeho pobočkou (v kombinácii so skupinami na účely DPH): hoci rozsudok SDEÚ vo veci *Skandia America*⁴ vyriešil viacero problémov, pretrvávajú pochybnosti, pokiaľ ide o daňové zaobchádzanie na účely DPH v situáciách, ktoré nezodpovedajú úplne presne skutočnostiam vo veci, ktorá bola predložená SDEÚ.

So zreteľom na uvedené skutočnosti a ako bolo avizované v Oznámení o akčnom pláne pre spravodlivé a jednoduché zdaňovanie na podporu stratégie obnovy⁵, navrhuje sa zmena smernice o DPH, a to s cieľom vytvoriť výbor, ktorý by dohliadal na prijímanie vykonávacích aktov v určitých oblastiach DPH Komisiou. V tomto smere treba zdôrazniť tri aspekty:

– Po prvé, postup výboru by sa uplatňoval len v súvislosti s obmedzeným súborom pravidiel vykonávania ustanovení smernice o DPH, v prípade ktorých je nutný spoločný výklad. Na akékoľvek zmeny smernice o DPH bude potrebný jednomyseľný súhlas Rady, ako je tomu aj dnes.

– Po druhé, je v záujme tak daňových správ, ako aj podnikov, aby sa prijímanie spoločných výkladov ustanovení smernice o DPH uľahčilo, keďže nezrovnalosti v tejto oblasti pravdepodobne vedú k dvojitému zdaneniu, narušeniu hospodárskej súťaže a dodatočným nákladom pre podniky. V tejto súvislosti postup výboru predstavuje dlhodobý štandardný postup, ktorý sa v práve EÚ používa na to, aby bolo možné dospieť k týmto spoločným výkladom. Treba poznamenať, že v oblasti nepriamych daní sa štandardné postupy výboru už používajú v prípade administratívnej spolupráce na účely DPH a v prípade spotrebných daní.

– Po tretie, Rada si zachová svoje vykonávacie právomoci, pokiaľ nespádajú do prísne vymedzeného rozsahu pôsobnosti splnomocnenia Komisie, a to najmä pokiaľ ide o zásadné veci, ktoré sú pre členské štáty obzvlášť citlivé.

2. PRÁVNY ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právny základ

Návrh je založený na článku 113 ZFEÚ. V tomto článku sa stanovuje, že Rada jednomyseľne v súlade s mimoriadnym legislatívnym postupom a po porade s Európskym parlamentom a Hospodárskym a sociálnym výborom prijme ustanovenia na zosúladenie pravidiel členských štátov v oblasti nepriameho zdaňovania.

³ Rozsudok zo 4. mája 2017, Komisia/Luxembursko, C-274/15, EU:C:2017:333; rozsudok z 21. septembra 2017, DNB Banka, C-326/15, ECLI:EU:C:2017:719; rozsudok z 21. septembra 2017, Aviva, C-605/15, ECLI:EU:C:2017:718 a rozsudok z 21. septembra 2017, Komisia/Nemecko, C-616/15, EU:C:2017:721.

⁴ Rozsudok SDEÚ zo 17. septembra 2014, Skandia America, C-7/13, ECLI:EU:C:2014:2225.

⁵ Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu a Rade Akčný plán pre spravodlivé a jednoduché zdaňovanie na podporu stratégie obnovy, COM(2020) 312 final, 15.7.2020.

- **Subsidiarita (v prípade inej ako výlučnej právomoci)**

Návrh je v súlade so zásadou subsidiarity, keďže hlavným zisteným problémom je práve neharmonizované uplatňovanie termínov nachádzajúcich sa v smernici o DPH zo strany členských štátov, čo zase môže viesť k dvojitému zdaneniu alebo nezdaneniu, a to najmä v cezhraničných situáciách. Tieto problémy nemôžu členské štáty vyriešiť samé. To, že sú na Komisiu prenesené určité vykonávacie právomoci, umožní rýchlejšie a efektívnejšie riešenie situácií, ktoré vzniknú v dôsledku rozdielnych výkladov a ktoré obchodníkom spôsobujú problémy. Komisii pri tom bude pomáhať výbor, ktorý musí pozostávať z odborníkov na DPH z daňových správ členských štátov, ktorí tak budú schopní tieto problémy riešiť dôsledne a pohotovo.

- **Proporcionalita**

Návrh je v súlade so zásadou proporcionality, keďže nepresahuje rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie cieľov zmlúv, najmä hladkého fungovania jednotného trhu, ktorému v súčasnosti bráni rozdielny výklad a uplatňovanie termínov týkajúcich sa DPH v členských štátoch.

- **Výber nástroja**

Na zmenu smernice o DPH sa navrhuje smernica.

3. VPLYV NA ROZPOČET

Návrh nemá žiadny negatívny vplyv na rozpočet EÚ.

4. ĎALŠIE PRVKY

- **Podrobné vysvetlenie konkrétnych ustanovení návrhu**

Navrhovaná úloha Komisie, ktorej by pomáhal výbor, by mala byť zameraná na určité oblasti, v ktorých je nevyhnutné jednotné uplatňovanie termínov nachádzajúcich sa v právnych predpisoch EÚ v oblasti DPH. Bez tohto jednotného uplatňovania budú problémy, ako je dvojité zdanenie alebo nezdanenie, pretrvávať.

A) Vykonávacie právomoci udelené Komisii a Rade: nový článok 397a smernice o DPH v spojení s jej novým článkom 397

i) článok 397a ods. 1 prvý pododsek v spojení s druhým pododsekom uvedeného ustanovenia a s článkom 397

V článku 291 ZFEÚ sa ako všeobecné pravidlo stanovuje, že „ak sú potrebné jednotné podmienky na vykonávanie právne záväzných aktov Únie“, uvedené akty spravidla prenesú vykonávacie právomoci na Komisiu a v osobitných, náležite odôvodnených prípadoch na Radu. SDEÚ dôsledne zastáva názor, že až na niektoré nemnohé prípady, v ktorých je vymedzenie pojmov a termínov v samotnej smernici výslovne ponechané na členské štáty, pojmy a termíny používané v celej smernici o DPH predstavujú pojmy a termíny práva Únie, ktoré si vyžadujú jednotný výklad a uplatňovanie⁶.

Výrazy smernice o DPH, v prípade ktorých uvedená smernica obsahuje výslovný odkaz na právo členských štátov na účely vymedzenia ich zmyslu a rozsahu pôsobnosti, nie sú postačujúce. Môžeme spomenúť pojmy „stavebný pozemok“ a „pozemky, na ktorých stoja“

⁶ Pozri okrem iného rozsudok z 27. novembra 2003, Zita Modes, C-497/01, ECLI:EU:C:2003:644, body 34 až 36.

budovy (článok 12), „podielové fondy“ [článok 135 ods. 1 písm. g)] a „poskytovanie ubytovania“ [článok 135 ods. 2 písm. a)]. V prípade väčšiny ostatných pojmov a termínov používaných v smernici je podľa SDEÚ potrebný jednotný výklad a uplatňovanie, ktoré by sa mali stanoviť prostredníctvom vykonávacích opatrení, ako je stanovené článkom 291 ZFEÚ.

Udelenie vykonávacích právomocí Komisii je obmedzené na určenie významu určitých ustanovení smernice o DPH. Rada si zasa zachováva svoje vykonávacie právomoci mimo tohto vymedzeného splnomocnenia Komisie. Do právomoci Rady by patrili najmä všetky vykonávacie opatrenia, ktorých cieľom nie je vymedziť význam pojmov uvedených v článku 397a ods. 1 prvom pododseku. Okrem toho všetky vykonávacie opatrenia týkajúce sa ustanovení hlavy I („Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti“), hlavy VIII („Sadzby“) a hlavy XIII („Výnimky“) smernice o DPH, ktoré sú všetky pre členské štáty obzvlášť citlivé, patria priamo do rozsahu vykonávacích právomocí Rady. Napokon, bolo by úlohou členských štátov prijať príslušné pravidlá týkajúce sa položiek, ktoré sú v článku 397a ods. 1 druhom pododseku z vykonávacích právomocí Komisie výslovne vylúčené.

ii) odsek 1 prvý pododsek písm. a) v spojení s druhým pododsekom

Hlava III smernice o DPH sa týka zdaniteľných osôb. V prípade viacerých ustanovení v tejto hlave by bol potrebný jednotný výklad, keďže smernica o DPH nepridelila vnútroštátnym právnym predpisom členských štátov za úlohu vymedzenie významu pojmov, ktoré sa v nich používajú: napríklad výraz „príležitostne“ (článok 9 ods. 2) alebo výraz „obchodné veľtrhy a výstavy“ (príloha I kategória 8).

Naopak, Komisia by nemala byť splnomocnená vykonávacími aktmi:

- vykonávať v mene členského štátu možnosti pridelené smernicou o DPH členským štátom v súvislosti so skupinami na účely DPH (článok 11) alebo členskému štátu brániť vo výkone takýchto možností; s príležitostnými zdaniteľnými osobami, alternatívnymi kritériami namiesto kritéria prvého obývania budov a významom pojmu „pozemky, na ktorých stoja“ budovy (článok 12) a s oslobodením činností, ktoré sa majú považovať za činnosti orgánov verejnej moci (článok 13 ods. 2);
- stanoviť vymedzenie pojmu „stavebný pozemok“, keďže smernica výslovne odkazuje na jeho vymedzenie prostredníctvom vnútroštátneho práva (článok 12 ods. 3).

iii) odsek 1 prvý pododsek písm. b) v spojení s druhým pododsekom

Hlava IV smernice o DPH sa týka zdaniteľných transakcií. Je zrejmé, že pojmy používané v ustanoveniach tejto hlavy je nevyhnutné uplatňovať jednotne: napríklad pojem „hmotný majetok“ (článok 14 ods. 1), „majetok podniku“ (článok 17 ods. 1) a „ukončenie prepravy“ (článok 17a ods. 4). Komisia by však vykonávajúcimi opatreniami nemala byť oprávnená vykonávať v mene členského štátu niektorú z možností, ktoré sú členským štátom pridelené v tejto hlave, alebo členskému štátu brániť vo výkone takej možnosti. Tieto možnosti sa vzťahujú na pojem „dodanie tovaru“ (článok 14 ods. 3, článok 15 ods. 2, články 18 a 19) a na pojem poskytovanie služieb (článok 26 ods. 2 a články 27 a 29).

iv) odsek 1 prvý pododsek písm. c) v spojení s druhým pododsekom

Hlava V smernice o DPH sa týka miesta zdaniteľných transakcií. Tu je nutnosť jednotného uplatňovania ustanovení očividná, keďže rôzne výklady tu používaných pojmov v členských štátoch by najpravdepodobnejšie viedli k prípadom dvojitého zdanenia alebo nezdanenia. Napríklad pojmy „preprava alebo odoslanie dodávateľom alebo na jeho účet“ (články 32 a 33), „montáž alebo inštalácia“ (článok 36), „prvý dodávateľ“ a „konečný nadobúdateľ“

(článok 36a), „nehnutelný majetok“ (článok 47) a „reštaurácia alebo stravovanie“ (článok 55) musia byť všetky uplatňované jednotne v celej Únii.

Naopak, Komisia by vykonávacími opatreniami nemala byť splnomocnená vykonávať v mene členského štátu možnosti pridelené členským štátom v uvedenej hlave (teda napríklad možnosti týkajúcich sa „používania a využívania“ v súvislosti s miestom poskytovania určitých služieb) alebo členskému štátu brániť vo výkone takýchto možností.

v) odsek 1 prvý pododsek písm. d) v spojení s druhým pododsekom

Hlava VI sa zaoberá zdaniteľnou udalosťou a vznikom daňovej povinnosti, pokiaľ ide o DPH. Ustanovenia použité v tejto hlave sa musia uplatňovať jednotne: napríklad pojmy „postupné vyúčtovanie“, „postupné platby“ alebo „nepretržité dodania tovaru“ (článok 64) a pojmy „zálohová platba“ a „prijatie platby“ (článok 65). Komisia by však nemala byť splnomocnená vykonávať v mene členského štátu možnosť týkajúcu sa vzniku daňovej povinnosti v prípade nepretržitých dodaní tovaru (článok 64 ods. 2 tretí pododsek) alebo členskému štátu brániť vo výkone takejto možnosti. To isté by platilo na výnimky, ktoré sa členským štátom povolili v súvislosti so vznikom daňovej povinnosti pri niektorých transakciách alebo niektorých kategóriách zdaniteľných osôb (článok 66).

vi) odsek 1 prvý pododsek písm. e) v spojení s druhým pododsekom

Hlava VII smernice o DPH sa týka základu dane na účely DPH. Ustanovenia použité v tejto hlave sa musia uplatňovať jednotne: napríklad pojmy „obchodný stupeň“, „kúpna cena“ alebo „výrobná cena“ (článok 72); „protihodnota“ a „dotácie priamo spojené s cenou týchto transakcií“ (článok 73); „dane, clá, odvody a poplatky“ a „súvisiace výdavky“ (článok 78) a „zľavy z ceny a rabaty“ alebo „prechodné položky“ (článok 79). Naopak, Komisia by vykonávacími opatreniami nemala byť splnomocnená vykonávať v mene členského štátu niektorú z možností, ktoré sú členským štátom pridelené v uvedenej hlave, ani členskému štátu brániť vo výkone takejto možnosti. Komisia takisto nebude splnomocnená stanoviť podmienky a pravidlá týkajúce sa zmeny základu dane (článok 90 ods. 1) alebo výmenného kurzu (článok 91 ods. 2).

vii) odsek 1 prvý pododsek písm. f) v spojení s druhým pododsekom

Hlava IX smernice o DPH sa týka oslobodenia od dane. Komisia by vykonávacími opatreniami nemala byť splnomocnená:

- stanoviť vymedzenia, uznania a povolenia, ktorými sú poverené členské štáty v článku 132 ods. 1 [ako vymedzenie „lekárskych a zdravotníckych povolání“ v článku 132 ods. 1 písm. c) alebo uznanie „subjektov sociálnej povahy“ v písmene g) toho istého ustanovenia];
- vymedziť pojem „podielové fondy“ [článok 135 ods. 1 písm. g)] a stanoviť podmienky a obmedzenia oslobodenia od dane v prípade stávok, lotérií a iných foriem hazardných alebo peňažných hier [to isté ustanovenie odsek 1 písm. i)];
- stanoviť obmedzenia pre oslobodenie od dane pri niektorých transakciách považovaných za vývoz, ktorými je v smernici poverený hostiteľský členský štát (článok 151).

Komisia okrem toho nebude splnomocnená vykonávať v mene členského štátu niektorú z možností, ktoré sú členským štátom pridelené v uvedenej hlave, alebo členskému štátu brániť vo výkone takejto možnosti. Môžeme tu napríklad spomenúť možnosti týkajúce sa

oslobodenia od dane v prípade športových a kultúrnych služieb (článok 133 druhý odsek); výnimky z oslobodení od dane pri nájme nehnuteľností (článok 135 ods. 2 druhý pododsek) a možnosť voľby v otázke zdanenia (článok 137) alebo rozhodnutie uplatniť ktorékoľvek oslobodenie od dane pri transakciách spojených s medzinárodným obchodom (kapitola 10 uvedenej hlavy).

viii) odsek 1 prvý pododsek písm. g) v spojení s druhým pododsekom

Hlava X smernice o DPH sa týka odpočítania dane. Komisia by nemala byť splnomocnená vykonávať v mene členského štátu možnosti, ktoré sú členským štátom pridelené v uvedenej hlave, alebo členskému štátu brániť vo výkone takýchto možností: napríklad možnosti týkajúcej sa pomerného odpočítania dane (článok 173 ods. 2); obmedzenia práva na odpočítanie dane (v článkoch 176 a 177) alebo pravidiel, ktorými sa riadi výkon práva na odpočítanie dane (v článkoch 180 a 181).

ix) odsek 1 prvý pododsek písm. h) v spojení s druhým pododsekom

Hlava XI smernice o DPH a príloha VI k nej sa týkajú povinností v súvislosti s DPH. Komisia napríklad bola splnomocnená určiť prostredníctvom vykonávacích opatrení pojem „zásah“ (článok 192a), pojem „stavebné práce“ alebo „demolačné služby“ (článok 199) alebo pojem „daňový zástupca“ (článok 204). Naopak, Komisia by nemohla vykonávať v mene členského štátu možnosti v uvedených ustanoveniach, konkrétne možnosť uplatniť prenesenie daňovej povinnosti (články 194 alebo 199) alebo možnosť umožniť zdaniteľnej osobe určiť daňového zástupcu, alebo členskému štátu brániť vo výkone takýchto možností. Komisia by okrem toho nemala mať možnosť vymedziť „daňové registračné číslo“ (článok 239), keďže smernica o DPH týmto vymedzením priamo poveruje členské štáty.

x) odsek 1 prvý pododsek písm. i) v spojení s druhým pododsekom

Hlava XII smernice o DPH sa týka osobitných úprav dane. Komisia by nemala byť splnomocnená vykonávať v mene členského štátu niektorú z možností, ktoré sú členským štátom pridelené v uvedenej hlave, konkrétne v článkoch 281, 284, 285, 286, 287, 296, 301, 303, 318, 326, 330, 333, 342, 344, 349, 352, 366, 367, 369d, 369h a 369i, alebo členskému štátu brániť vo výkone takýchto možností. Komisia by takisto nemala byť splnomocnená určiť postupy odpočtu alebo vrátenia DPH, ktorými sú členské štáty poverené v článku 303, pokiaľ ide o osobitnú úpravu pre poľnohospodárov. Okrem toho by Komisia nemala byť splnomocnená stanoviť pravidlá uvedené v súvislosti s výkonom možností uvedených v článkoch 316 a 324, ktoré sa týkajú osobitných úprav pre zdaniteľných obchodníkov.

xi) odsek 1 tretí pododsek

Podľa článku 291 ods. 3 ZFEÚ „Európsky parlament a Rada v súlade s riadnym legislatívnym postupom prostredníctvom nariadení vopred upravujú pravidlá a všeobecné zásady kontrolného mechanizmu, ktorým členské štáty uskutočňujú kontrolu nad vykonávaním vykonávacích právomocí Komisie“. Európsky parlament a Rada tak urobili prostredníctvom „nariadenia o komitológii“ prijatého vo februári 2011⁷.

Hoci by zákonodarca podľa práva v zásade mohol na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci bez toho, aby vyžadoval akúkoľvek kontrolu zo strany členských štátov⁸, návrh

⁷ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁸ Pozri odôvodnenie 6 a článok 1 nariadenia o komitológii.

túto možnosť neuvádza. Naopak, zavádza sa kontrolný mechanizmus, ktorým je poverený výbor. Znamená to, že Komisia pri výkone svojich vykonávacích právomocí nemôže konať sama, keďže na tento výkon bude v každom prípade potrebné kladné stanovisko výboru. V tomto rámci sa budú uplatňovať pravidlá nariadenia o komitológii, ktoré sa týkajú postupu preskúmania.

xii) odsek 2

Pravidlá prijaté Radou, ktoré sú v súčasnosti zahrnuté vo vykonávacom nariadení o DPH, zostávajú v platnosti napriek tomu, že sa určité vykonávacie právomoci prenášajú na Komisiu. Nehľadiac na to, že Komisia bude, za pomoci výboru, vždy môcť v rámci vymedzeného rozsahu svojho splnomocnenia prijať budúce pravidlá, ktoré by mohli mať rovnaký rozsah pôsobnosti ako súčasné ustanovenia vykonávacieho nariadenia o DPH, ktoré by Rada v takom prípade musela zrušiť.

B) Nový výbor: článok 398a smernice o DPH

Pridelenie vykonávacích právomocí Komisii v tomto návrhu v žiadnom prípade neznamená, že členské štáty nebudú dostatočne kontrolovať, ako Komisia vykonáva uvedené právomoci. Pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisiou, sú stanovené v sekundárnych právnych predpisoch, t. j. v nariadení o komitológii. V otázkach zdaňovania je na základe postupu preskúmania stanoveného v článku 5 nariadenia o komitológii (neexistuje možnosť uplatniť v oblasti zdaňovania konzultačný postup uvedený v článku 4) zabezpečené, že Komisia nemôže urobiť nič bez súhlasu členských štátov v novom výbore. Komisia je oprávnená prijať vykonávacie opatrenie len v prípade kladného stanoviska výboru. Naopak, v prípade záporného stanoviska výboru a aj v prípade, že výbor nevydá žiadne stanovisko, Komisia nebude splnomocnená príslušný vykonávací akt prijať.

Ustanovenia týkajúce sa zloženia výboru a predsedu sú stanovené priamo v článku 3 nariadenia o komitológii. Výbor pre DPH si zachová svoju úlohu orgánu zodpovedného za preskúmanie konzultácií stanovených v smernici o DPH. Na takéto konzultácie sa odkazuje v článkoch 11, 27, 102, 155, 164, 167, 177, 191, 238, 281, 318 a 352. Výbor pre DPH by okrem toho mal byť schopný preskúmať všetky ostatné záležitosti týkajúce sa uplatňovania ustanovení Únie súvisiacich s DPH, ale v týchto oblastiach bude oprávnený vydávať len nezáväzné usmernenia, ako je tomu dnes.

Návrh

SMERNICA RADY,

ktorou sa mení smernica 2006/112/ES, pokiaľ ide o prenesenie vykonávacích právomocí na Komisiu s cieľom určiť význam pojmov používaných v určitých ustanoveniach uvedenej smernice

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 113,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu⁹,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru¹⁰,

konajúc v súlade s mimoriadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) S cieľom zabezpečiť jednotné uplatňovanie práva Únie a dodržiavať zásadu rovnosti je v prípade pojmov používaných v ustanoveniach smernice Rady 2006/112/ES¹¹, ktoré členským štátom výslovne neumožňujú určiť ich význam a rozsah, nevyhnutný jednotný výklad v celej Únii.
- (2) Rozdielne výklady pojmov používaných v smernici 2006/112/ES by pravdepodobne viedli k prípadom dvojitého zdanenia, právnej neistote, dodatočným nákladom pre podniky a narušeniu hospodárskej súťaže. Jednotný výklad uvedených pojmov na úrovni Únie je potrebný aj na to, aby sa uľahčilo uplatňovanie smernice 2006/112/ES daňovým správam aj podnikom.
- (3) V článku 291 Zmluvy o fungovaní Európskej únie sa stanovuje, že ak sú potrebné jednotné podmienky na vykonávanie právne záväzných aktov Únie, uvedené akty majú zveriť vykonávacie právomoci Komisii alebo, v osobitných, náležite odôvodnených prípadoch Rade.
- (4) S cieľom zvýšiť efektívnosť rozhodovacieho procesu v oblasti dane z pridanej hodnoty (DPH) a prispieť k jednotnejšiemu uplatňovaniu právnych predpisov Únie týkajúcich sa DPH by sa vykonávacie právomoci, pokiaľ ide o určenie významu určitých pojmov používaných v smernici 2006/112/ES, mali preniesť na Komisiu.
- (5) Vykonávacie právomoci prenesené na Komisiu by nemali oslabovať diskrečnú právomoc ponechanú členským štátom v oblasti prijímania opatrení vnútroštátneho práva, ktoré sú potrebné na vykonávanie niektorých ustanovení smernice

⁹ Ú. v. EÚ C , , s. .

¹⁰ Ú. v. EÚ C , , s. .

¹¹ Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 11.12.2006, s. 1).

2006/112/ES. Je preto nevyhnutné zodpovedajúcim spôsobom objasniť rozsah vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu.

- (6) Vykonávacie právomoci v osobitných, náležite odôvodnených prípadoch, pokiaľ ide o zásadné veci, ktoré sú pre členské štáty obzvlášť citlivé, by sa mali prideliť Rade. Bolo by to tak najmä v prípade všetkých vykonávacích opatrení, ktoré by mohli byť potrebné v súvislosti s ustanoveniami hlavy I („Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti“), hlavy VIII („Sadzby“) a hlavy XIII („Výnimky“) smernice o DPH.
- (7) S cieľom zaistiť jednotné podmienky vykonávania príslušných ustanovení smernice 2006/112/ES by sa na Komisiu mali preniesť vykonávacie právomoci, pokiaľ ide o určenie významu pojmov používaných v určitých ustanoveniach uvedenej smernice. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011¹².
- (8) Keďže cieľ tejto smernice, a to zaistiť jednotnejšie uplatňovanie právnych predpisov Únie v oblasti DPH, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.
- (9) Smernica 2006/112/ES by sa preto mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Smernica 2006/112/ES sa mení takto:

1. Článok 397 sa nahrádza takto:

„Článok 397

Rada môže jednomyseľne na návrh Komisie prijať:

- a) akékoľvek opatrenia potrebné na vykonávanie ustanovení v hlavách I, VIII a XIII tejto smernice a v prílohách III, IV, V a X k nej;
- b) akékoľvek opatrenia potrebné na vykonávanie ustanovení hláv tejto smernice a príloh k nej, ktoré nie sú uvedené v písmene a), pokiaľ uvedené opatrenia nevedú k určeniu významu v nich používaných pojmov.“

2. V hlave XIV kapitole 1 sa vkladá tento článok 397a:

„Článok 397a

1. Komisia môže prostredníctvom vykonávacích aktov určiť význam pojmov používaných v týchto ustanoveniach:
 - a) pokiaľ ide o zdaniteľné osoby na účely DPH, v ustanoveniach hlavy III a prílohy I;
 - b) pokiaľ ide o transakcie, ktoré sú zdaniteľné na účely DPH, v ustanoveniach hlavy IV;
 - c) pokiaľ ide o miesto zdaniteľných transakcií, v ustanoveniach hlavy V a prílohy II;

¹² Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

- d) pokiaľ ide o zdaniteľnú udalosť a vznik daňovej povinnosti, v ustanoveniach hlavy VI;
- e) pokiaľ ide o základ DPH, v ustanoveniach hlavy VII;
- f) pokiaľ ide o oslobodenie od DPH, v ustanoveniach hlavy IX;
- g) pokiaľ ide o odpočítanie DPH, ustanovenia hlavy X;
- h) pokiaľ ide o povinnosti zdaniteľných osôb a niektorých nezdaniteľných osôb, v ustanoveniach hlavy XI a prílohy VI;
- i) pokiaľ ide o osobitné úpravy dane, v ustanoveniach hlavy XII a príloh VII, VIII a IX.

Prvý pododsek sa neuplatňuje na tieto ustanovenia:

- a) ustanovenia, ktoré členským štátom umožňujú výkon určitej možnosti, pokiaľ sa týkajú rozhodnutia uplatniť uvedenú možnosť;
- b) ustanovenia obsahujúce výslovný odkaz na pojmy, ktoré majú členské štáty vymedziť, pokiaľ ide o vymedzenie významu uvedených pojmov;
- c) ustanovenia, na základe ktorých majú podmienky, postupy a pravidlá určiť členské štáty, pokiaľ ide o uvedené podmienky, postupy a pravidlá;
- d) ustanovenia o postupoch týkajúcich sa uznaní a povolení, ktoré majú udeľovať členské štáty, pokiaľ ide o uvedené postupy;
- e) ustanovenia o daňovom registračnom čísle v článku 239.

Vykonávacie akty uvedené v prvom pododseku sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 398a ods. 2.

2. Ak majú ustanovenia vykonávacích aktov Komisie prijatých v súlade s odsekom 1 tohto článku rovnaký rozsah pôsobnosti ako ustanovenia vykonávacích opatrení prijatých Radou v súlade s článkom 397 tejto smernice v znení zmenenom smernicou Rady (EÚ) 2020/285*, Rada vo svojich vykonávacích opatreniach vypustí príslušné ustanovenia.

* Smernica Rady (EÚ) 2020/285 z 18. februára 2020, ktorou sa mení smernica 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, pokiaľ ide o osobitnú úpravu pre malé podniky, a nariadenie (EÚ) č. 904/2010, pokiaľ ide o administratívnu spoluprácu a výmenu informácií na účely monitorovania správneho uplatňovania osobitnej úpravy pre malé podniky (Ú. v. EÚ L 62, 2.3.2020, s. 13).

- 3. V hlave XIV sa názov kapitoly 2 nahrádza takto:

*„KAPITOLA 2
Výbory“;*

- 4. V hlave XIV kapitole 2 sa vkladá tento článok 398a:

„Článok 398a

1. Komisii pomáha výbor. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011. “

Článok 2

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 3

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli

*Za Radu
predseda*